

Diplomová práce

Vladislav Bobčík: Analýza evangelizačních poznatků a zkušeností členů komunity Emmanuel

Oponent: Mgr. Ing. Aleš Opatrný, Th.D.

Posudek oponenta

V úvodu práce autor píše jednou větou o jejím cíli: „Cílem naší práce je získat a analyzovat poznatky a zkušenosti s evangelizací z prostředí laiků“. Protože ani v dalším textu není jasně vysvětleno, zda jde o zkušenosti s metodami evangelizace, s průběhem evangelizace, či s její efektivitou atd. je těžko soudit, zda se záměr autora povedl. Pokud bychom brali vážně větu z téhož úvodu: „Sonda do poznatků a zkušeností členů komunity Emmanuel s evangelizací nám umožňuje odkrýt a nově definovat některé obecně platné principy evangelizace“, potom se musíme ptát, co obecně platného (neznámého?) nám práce odkryla a co nově definovala. Prvá část práce je teoretická. Autor v ní píše tak trochu o všem, ale zběžně. Velmi závažné je, že nedefinuje, co pod pojmem evangelizace v této práci (a v dotaznících) rozumí.

Podkapitola 1.1.2 „Některé prototypy evangelizace“ by asi měla být nadepsána „Biblické vzory evangelizace“ a měla by být důkladnější. V celé práci postrádám alespoň základní výčet a charakteristiku evangelizačních metod, dnes používaných. Nevím přesně, jak rozumět větě (nadpisu) „inkulturace jako organizační (??) princip evangelizace“. Jisté je, že k tomuto skutečně veledůležitému požadavku, kterým inkulturace je, autor nevyhledal a nepoužil odbornou literaturu, která je hojná a existuje i v češtině. Charakterizovat náboženskou situaci, tedy východisko či spíš prostor pro evangelizaci, dvěma grafy, zobrazující výsledky ze sčítání obyvatelstva (což je pro posouzení religiozity opravdu ten nejméně validní soubor dat, který je k dispozici) není zrovna dostačující, tím spíš, že je k mání poměrně dost podrobnějších sociologických šetření.

Největší část práce tvoří prezentace výsledků kvalitativního výzkumu, který autor provedl formou dotazníků. Obsah dotazníku je patrný z přílohy. Prvá část shromažďuje údaje o osobě evangelizujícího (otázky 1-14). U dalších otázek považuji za nejasné, zda chtěl autor shromažďovat zkušenosti s evangelizací nebo názory respondentů na témata, která s evangelizací souvisejí. Jsou to oblasti sice mnohdy příbuzné, ale ne totožné (mohu mít názor i na to, s čím nemám osobní zkušenost!). Dále se zdá, že respondenti sice odpovídali na otázky ohledně evangelizace, ale že pojem „evangelizace“ je v jejich pohledech definován dost vágně (srov. např. vyhodnocení otázky č. 19 - zde je zřejmě evangelizací míněno vše, co jako křesťan někdo dělá v zaměstnání i v kostele při liturgii...).

Celé práci chybí, podle názoru oponenta, větší odstup od zkoumaného prostoru. Bylo by zřejmě mnohem lepší, kdyby autor zkoumal aktivity společenství, jehož sám není členem. Jinak se totiž stane snadno to, co vidíme v této práci, že je tak trochu apologií vlastní činnosti a v podstatě postrádá jakékoliv kritické postřehy ve zkoumané problematice. Pokud je někdo viděn kriticky, tak jsou to „ti druzí“.

Nakonec připojíme postesknutí, že omezení většiny autorů magisterských prací na této fakultě pouze na českou literaturu je nepřijemně limitující. Právě v oblasti evangelizace bylo v posledním desetiletí vydáno v jiných jazykových oblastech (italština němčina) mnoho prací, z nichž některé by posloužily jako korektiv k domácím zkušenostem a názorům a také jako inspirace pro další přemýšlení o tématu, které autorovi právem leží na srdci. Bez těchto širších rozhledů je nebezpečí provincialismu snadno akutní.

Přes uvedené výhrady práce splňuje nároky na magisterskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 10.5.2005

.....
podpis oponenta diplomové práce